

บทที่ ๑

บทนำ

ภูมิหลัง

นิทานเป็นผลผลทางปัญญาและจินตนาการของมนุษย์ที่ถูกสร้างขึ้น เพื่อรับใช้มนุษย์ทางด้านจิตใจ (ศิริพงษ์ สุวัฒนานัน, ๒๕๗๓. หน้า ความนำ) มนุษย์ทุกชาติพันธุ์ไม่ว่าจะชนชาติใด พูดภาษาใด ใช้ชีวิตอยู่ในสังคม เช่นใด จะดำรงชีวิตด้วยการล่าสัตว์ จะเป็นชาวนา จะเป็นคนผิวขาว ผู้ดำเนินชีวิตสันติตาล ย่อมมีเรื่องเล่า มีประเพณีการเล่านิทานสู่กันฟังด้วยกันทั้งสิ้น (วรรณี วิบูลสวัสดิ์ แอนเดอร์สัน, ๒๕๓๑. หน้า ๑๑) มนุษย์จึงมีการเล่านิทานสืบทอดต่อ ๆ กันมา

มนุษย์รักการเล่านิทานมาเป็นเวลานานมาก ตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์ และได้เล่า เอาไว้ ทุกประเภท การเล่านิทานได้วับความนิยมอย่างแพร่หลายในสมัยที่ยังไม่มีตัวหนังสือ นิทานเหล่านี้ถ่ายทอดปากสืบท่อ ๆ กันมา (ผ่องพันธ์ มนีรัตน์, ๒๕๗๕. หน้า ๑๑) การเล่า นิทานเป็นศิลปะที่เก่าแก่ที่สุดอย่างหนึ่งมีทฤษฎีที่เชื่อถือกันอย่างกว้างขวางว่า เป็นความพยายาม สิงแกรงของมนุษย์ที่พูดชาติดต่อหรือบอกเล่าการผจญภัย ภายในครอบครัวหรือในฝ่ายของตน (วรรณี ศิริสุนทร, ๒๕๓๐. หน้า ๑๐๐) การเล่านิทานเป็นที่นิยมแพร่หลายทั่วไปในทุกแห่ง ในหมู่ชนทุกชั้น นับตั้งแต่พระราชาลงมาจนถึงคนยากจน มีเรื่องเล่าร่วม แม้เหตุการณ์ยังซื้อฟัง นิทาน การเล่านิทานต้องเล่ากันเวลาลงคืน ถ้าเล่าลงวันเทวดาจะแข็ง ด้วยว่าเวลา กลางวันเทวดาต้องไปเฝ้าพระอิศวร์ไม่อาจฟังนิทานได้. (ประเทือง คล้ายสุบรรณ์, ๒๕๓๑. หน้า ๑๓๑) การเล่านิทานแต่เดิมจะให้เป็นเครื่องบันเทิงใจในยามว่างงาน หรือให้เป็นข้อ สันนิษฐานสิ่งที่พิสูจน์ไม่ได้ตามความเชื่อของตน ตลอดจนเป็นการเผยแพร่ความคิดของลัทธิ ศาสนาต่าง ๆ (จันทร์ศรี นิตยฤกษ์, ๒๕๙๙. หน้า ๔๔) ถึงแม้ว่าเรื่องในนิทานจะแตกต่างกันไป ตามภาคต่าง ๆ ของโลก แต่จุดประสงค์ดังเดิมในการเล่านิทานของมนุษย์เป็นอย่างเดียวกัน nond นั่นคือว่ามนุษย์เราทั่วไปต้องการเครื่องบันเทิงใจในยามว่างงานประการหนึ่งและอีกประการหนึ่ง เป็นเหตุผลเนื่องมาแต่ศาสนา ซึ่งเป็นเรื่องที่มีอิทธิพลเหนืออัจฉริมนุษย์ และเป็นดันเหตุให้มี นิทานขึ้นมากหมายหลายประภาพ เล่าสืบทอกันมาหลายชั่วอายุคน เป็นทำงอนุญาตาก่อนที่ จะได้ Jarvis เป็นลายลักษณ์อักษร (กุหลาบ มัลลิกามาส, ๒๕๐๙. หน้า ๙๙)

การเล่านิทานนั้น ชาวบ้านจะผูกเรื่องมาเล่าสู่กันฟังด้วยถ้อยคำธรรมชาติ เป็นภาษา

หรือเพียงจากผู้เล่าเดิม กลายเป็นนิทานประจำถิ่นหรือนิทานพื้นบ้านในที่สุด。(ชัย ปิยวิทย์, ๒๕๓๖, หน้า ๘๖) การถ่ายทอดจะขึ้นอยู่กับความทรงจำของผู้เล่า ซึ่งสามารถเปลี่ยนไปได้ตาม กาลเวลาที่ล่วงเลยไป และผู้เล่าอาจหลงลืมเรื่องแต่งเรื่องขึ้นใหม่แทน หรือเพลิกแพลงเรื่องตามแต่ ผู้เล่าจะพอใจให้เรื่องดำเนินไป (สุกัญญา ภัทรชาติ, ๒๕๗๖, หน้า ๕๙ - ๖๔) ธรรมชาติของ นิทานพื้นบ้าน เกิดขึ้นจากจินตนาการที่เป็นด้วสละท่อนความจริงทางสังคม

การเล่านิทานจะปรากฏอยู่ทั่วไปในกลุ่มชน หรือสังคมที่มีภาษาใช้สืบสานกันซึ่งนอกจาก จะเป็นความสนุกสนานความพึงพอใจทั้งผู้เล่าและผู้ฟังแล้ว นิทานพื้นบ้านยังแฝงด้วยคติสอนใจ ที่ผู้ใหญ่นำมาใช้เป็นเครื่องมือ ในการอบรมสั่งสอนให้เกิดจิตสำนึกในสิ่งที่ดีงาม ตลอดจนแนะ แนวทางในการดำเนินชีวิตที่เหมาะสม ด้วยนิทานของแต่ละห้องถິก็จะแสดงออกถึง ขนบธรรมเนียมประเพณี ความเชื่อ ค่านิยม ลักษณะนิสัยของคนในชาตินั้น ๆ ดังนั้นการศึกษา นิทานพื้นบ้านจึงช่วยทำให้เราเข้าใจความรู้สึกใดๆของคนในห้องถິนั้น ๆ เช่นเดียวกับนิทาน พื้นบ้านของชาวยา茂ญ ก็เป็นวรรณกรรมประเททหนึ่งที่น่าสนใจ ที่เล่าสืบทอดกันมานานจากรุ่น หนึ่งสู่อีกรุ่นหนึ่ง ดังนั้นนิทานพื้นบ้านจึงน่าจะแสดงถึงลักษณะเฉพาะตัวอันโดดเด่น และเป็นตัว สะท้อนภาพทางสังคม ขนบธรรมเนียมประเพณี หศศคติ ความเชื่อ และค่านิยมของชาวไทย ภัยมณฑลได้เป็นอย่างดี

ปัจจุบันมณฑลเป็นประเทศเป็นของตนเอง เพราะประเทศญี่ปุ่นอดีตได้รวมอยู่ในประเทศ สาธารณรัฐสังคมนิยมแห่งสหภาพมาแล้ว ในปัจจุบันนี้ชาติมณฑลญี่ปุ่นให้กลายเป็น ชาภาพมา ทำมาหากินอยู่ในประเทศไทยมานั่นเอง ส่วนพวกที่อพยพเข้ามาในประเทศไทยตั้งแต่ ครั้งโบราณนั้น ก็เปลี่ยนสัญชาติเป็นไทยไปหมดแล้ว อย่างไรก็ตามสิ่งที่มณฑลญี่ปุ่นเหลืออยู่คือ วัฒนธรรม ประเพณีซึ่งสืบทอดกันมายาวนานรับรู้

จังหวัดปทุมธานีเป็นจังหวัดหนึ่งที่มีชาวไทยเชื้อสายรามัญอาศัยอยู่ ชาวไทยเชื้อสาย รามัญเหล่านี้มักจะจ่ายกันอยู่ในพื้นที่อำเภอต่าง ๆ ในจังหวัดปทุมธานี โดยเฉพาะที่อำเภอสาม โคก เป็นอำเภอที่มีชุมชนของชาวไทยรามัญอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก ตั้งแต่สมัยอยุธยาตอนปลาย และมีวัฒนธรรม วิถีชีวิตแบบรามัญที่สืบทอดต่อกันมาจนถึงปัจจุบัน

โดยทั่วไปแล้วชุมชนดังเดิมที่มีวัฒนธรรมของตนเองสืบทอดกันมายาวนาน มักมีนิทาน เล่าสู่กันฟังในกลุ่มชนของตน ซึ่งนิทานเป็นผลิตผลของจินตนาการทางวัฒนธรรมของคนในชุมชน นั้น ๆ ที่สะท้อนภาพวิถีชีวิต โลกทัศน์ อัตลักษณ์ และสภาพสังคมของชุมชนได้เป็นอย่างดียิ่ง ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้คุณจะสืบสานกันมาต่อไปได้

และภาพสะท้อนของวิถีชีวิตชาวบ้าน จากนิทานพื้นบ้านชาวไทยรามัญ อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

๑. เพื่อรวบรวมและจัดประ芬ทางนิทานพื้นบ้านชาวไทยรามัญ อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี

๒. เพื่อศึกษาและวิเคราะห์ภาพสะท้อนของวิถีชีวิต และสภาพสังคมของชาวไทยรามัญ อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี ในด้านต่าง ๆ คือ

๒.๑ ด้านครอบครัวและการเลือกคู่ครอง

๒.๒ ด้านเศรษฐกิจ

๒.๓ ศาสนา ความเชื่อ ค่านิยม และขนบธรรมเนียมประเพณี

๒.๔ สภาพสังคม

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

๑. การศึกษารั้งนี้ทำให้เข้าใจลักษณะของนิทานพื้นบ้านชาวไทยรามัญ อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี

๒. ทำให้ทราบถึงวิถีชีวิต โลกทัศน์ อัตลักษณ์ และ ขนบธรรมเนียมประเพณี ตลอดจน สภาพสังคมของชาวไทยรามัญ อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี อันนำไปสู่ความเข้าใจอันดี ระหว่างคนไทยกับคนไทยเชื้อสายมอญ

๓. การศึกษารั้งนี้เป็นการบันทึกวัฒนธรรมของชาวไทยรามัญในช่วงเวลาหนึ่ง เข้าไว้ เป็นหลักฐาน เพื่อเป็นประโยชน์ในการศึกษาเกี่ยวกับกลุ่มชาติพันธุ์มอญในประเทศไทย

ข้อตกลงเบื้องต้น

๑. ข้อมูลนิทานพื้นบ้านที่เก็บรวบรวมได้จากชาวไทยรามัญ อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานีไม่ว่าจะปรากฏที่อื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม คณบัญชีศึกษาได้ว่าเป็นนิทานพื้นบ้าน ห้องดินนี้

๒. ข้อมูลนิทานพื้นบ้านที่ได้จากการค้นคว้าของผู้บอกข้อมูล จะถูกดูแลและเรียบเรียง ตามความเป็นจริงที่เล่าด้วยภาษาไทย และบันทึกด้วยอักษรไทยมาตรฐาน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

๑. พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษา จะใช้พื้นที่ในเขตอำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี โดยศึกษา

จากหมู่บ้านที่มีชุมชนชาวไทยรามัญอาศัยอยู่เท่านั้น จำนวน ๑๖ หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านเวียงจาม บ้านเมตารังค์ บ้านวัดพลับสุธรรมวาส บ้านศาลาแดง บ้านเดิง บ้านกลาง บ้านสวนมะม่วง บ้านคำพู บ้านเจดีย์ทอง บ้านสามเรือน บ้านโพธิ์ บ้านตากแಡด บ้านบางเตย บ้านสามโคก บ้านกระแซง บ้านห้องคุ้ง

๒. ระยะเวลาในการเก็บข้อมูล คณะผู้ศึกษาใช้ระยะเวลาในการศึกษา ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๖ ถึง เดือนพฤษจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๖

นิยามศัพท์เฉพาะ

๑. ชาวไทยรามัญ หมายถึง คนมอญที่อาศัยอยู่ในอำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี

๒. นิทานพื้นบ้าน หมายถึง เรื่องราวที่ชาวไทยรามัญ อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี เล่าสืบทอดกันมาไม่ว่าเรื่องเหล่านั้น จะเป็นเรื่องสมมุติหรือมีเค้าเรื่องความจริงแล้วมาแต่งเติมขึ้น ก็ตาม

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คณะผู้ศึกษาได้ดำเนินการศึกษาค้นคว้าดังต่อไปนี้

๑. การศึกษาข้อมูลเอกสาร

ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชาวไทยรามัญ อำเภอสามโคก

จังหวัดปทุมธานีในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ประวัติความเป็นมา นิทาน สภาพเศรษฐกิจ สภาพสังคม วัฒนธรรม ประเพณี ฯลฯ

๒. การศึกษาข้อมูลภาคสนาม

คณะผู้ศึกษาได้ศึกษาข้อมูลภาคสนาม โดยกำหนดการศึกษาค้นคว้าเป็น ๒ ประเด็น ดังนี้

๒.๑ แหล่งข้อมูลและผู้บอกข้อมูล

๒.๑.๑ แหล่งข้อมูล

พื้นที่ที่ใช้ในการเก็บข้อมูลภาคสนามนี้ได้เก็บจากชุมชนชาวไทยรามัญในอำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี จำนวน ๑๖ หมู่บ้าน ได้แก่ บ้านเวียงจาม บ้านเมตารังค์ บ้านวัดพลับสุธรรมวาส บ้านศาลาแดง บ้านเดิง บ้านกลาง บ้านสวนมะม่วง บ้านคำพู บ้านเจดีย์ทอง บ้านสามเรือน บ้านโพธิ์ บ้านตากแಡด บ้านบางเตย บ้านสามโคก บ้านกระแซง บ้านห้องคุ้ง สาเหตุที่ใช้ ๑๖ หมู่บ้านนี้ เป็นแหล่งในการเก็บข้อมูลเนื่องจาก ทั้ง ๑๖ หมู่บ้าน

เป็นพื้นที่ ที่มีชาวไทยรามัญอาศัยอยู่เป็นจำนวนมาก สวนหมู่บ้านอื่น ๆ ไม่มีชุมชนชาวไทยรามัญ
อาศัยอยู่จริงไม่ใช่ในการเก็บข้อมูล

๒.๑.๔ ผู้บอกข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ คณะผู้ศึกษาได้กำหนดคุณสมบัติของผู้บอกข้อมูลไว้ดังนี้

๑. เป็นชาวไทยรามัญที่มีอายุไม่ต่ำกว่า ๔๕ ปี

๒. อาศัยอยู่ในพื้นที่อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี ติดต่อกันมาไม่น้อยกว่า ๑๕ ปี
โดยไม่ได้ย้ายถิ่นฐานออกจากพื้นที่มาก่อน

๒.๒ วิธีการเก็บข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คณะผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บข้อมูลดังนี้

๒.๒.๑ โดยการบันทึกเสียง ตั้มภาษาณ์ และจดบันทึกข้อมูลจากการสัมภาษณ์

๒.๒.๒ สังเกต โดยใช้วิธีการสังเกตการณ์ผู้บอกข้อมูลขณะที่เล่านิทาน และสังเกตวิธีชีวิต
ของคนในชุมชนร่วมไปด้วย

๓. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คณะผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

๓.๑ การจัดทำข้อมูล

๓.๑.๑ ถอดเนื้อความจากแบบบันทึกเสียง โดยบันทึกเป็นภาษาไทยมาตรฐาน

๓.๑.๒ ตรวจสอบข้อมูลจากแบบบันทึกเสียง

๓.๑.๓ นำข้อมูลที่ถอดความได้มาศึกษาตามขอบเขตด้านเนื้อหา

๓.๒ การวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้วิธีการทางคดิชนวิทยา เพื่อศึกษาตามความมุ่งหมาย

ในการศึกษา

๔. สรุปผลการวิเคราะห์ในรูปแบบของการพรรณนาวิเคราะห์ โดยแบ่งเนื้อหา
ออกเป็น ๔ บทดังนี้

บทที่ ๑ บทนำ

บทที่ ๒ เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

บทที่ ๓ ประเทานิทานและภาพสะท้อนวิธีชีวิตที่ปรากฏในนิทาน

บทที่ ๔ สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ